

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 302/2024-40

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1/ [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a 2/ [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených JUDr. Petrom Troščákom, advokátom, Hlavná 50, Prešov, proti postupu Mestského súdu Košice v konaní sp. zn. K2-19P/5/2018 takto

r o z h o d o l :

- Postupom Mestského súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. K2-19P/5/2018 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľov na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
- Mestskému súdu Košice v konaní vedenom pod sp. zn. K2-19P/5/2018 **p r i k a z u j e** konať bez zbytočných prietahov.
- Sťažovateľom **p r i z n á v a** finančné zadost'učinenie každému **2 000 eur**, ktoré **j e** Mestský súd Košice **p o v i n n ý** vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
- Mestský súd Košice **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľom trovy konania **1 952,39 eur** a zaplatiť ich právnomu zástupcovi sťažovateľov do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.
- Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 31. mája 2024 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie

záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní sp. zn. K2-19P/5/2018 (ďalej aj „napadnuté konanie“). Žiadajú o priznanie finančného zadosťučinenia každému po 4 000 eur a náhrady trov konania.

II.

Skutkové východiská

2. Sťažovatelia sú účastníkmi napadnutého konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej sťažovateľke, ktoré začalo 14. septembra 2017 na návrh matky maloletej. Vo veci pôvodne konal Okresný súd Košice II, ktorý meritórne rozhodol rozsudkom z 30. marca 2021 o nariadení striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Na odvolania oboch rodičov Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením sp. zn. 8CoP/129/2022 z 9. januára 2023 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu potreby vykonania ďalšieho dokazovania. Postup súdu po vrátení veci na ďalšie konanie sa vyznačoval opakovaným odročovaním pojednávania, najmä na žiadosť matky. Ostatné pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 29. februára 2024 a bolo odročené na neurčito na účely nariadenia znaleckého dokazovania. V júli 2024 súd nariadil znalecké dokazovanie.

III.

Argumentácia sťažovateľov

3. Podľa sťažovateľov v napadnutom konaní dochádza k zbytočným priet'ahom s poukazom na to, že predmetné konanie nie je právoplatne skončené ani po viac ako 6 rokoch a 8 mesiacoch. Vec patrí do štandardnej agendy všeobecných súdov. Konanie mestského súdu nesmeruje k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľov, teda k právoplatnému skončeniu veci. Súd svojím neefektívnym postupom konanie nedôvodne predlžuje a odd'ahuje tým rozhodnutie vo veci. Neprimeraná dĺžka konania nie je odôvodnená právnou ani faktickou zložitost'ou veci alebo správaním sťažovateľov. Predmetnej veci je pritom potrebné venovať výnimočnú rýchlosť a osobitnú starostlivosť, pretože ide o agendu starostlivosti súdu o maloletých.

IV.

Vyjadrenie mestského súdu a replika sťažovateľov

IV.1. Vyjadrenie mestského súdu:

4. Z procesných úkonov súdu bola zistená jeho nečinnosť, a to v období od apríla 2018, keď uznesením nariadil neodkladné opatrenia, do novembra 2018, keď boli zisťované aktuálne majetkové pomery účastníkov konania a bol nariadený termín pojednávania na 22. január 2019; krátkodobejšia nečinnosť v období od marca 2020, keď bolo súdu doručené vyjadrenie znalca k sťažnosti otca, do júna 2020, keď súd uznesením rozhodol o sťažnosti otca a zároveň nariadil pojednávanie na 4. september 2020. V obdobiach, keď bol spis na odvolacom súde, nemožno považovať za priet'ah v konaní zapríčinený tunajším súdom. Finančné zadosťučinenie požadované sťažovateľmi je neprimerane vysoké, preto ho navrhuje znížiť.

5. Konanie podľa mestského súdu trvá neprimerane dlho, avšak nie z dôvodov na strane súdu. V priebehu konania bolo podaných 12 návrhov na neodkladné opatrenie, z toho 8 zo strany otca. Na prejednanie veci bolo nariadených 13 pojednávania. Pre súd rozhodujúci skutočný stav veci sa priebežne mení a jeho zistenie komplikuje predovšetkým otec, ktorý nielen mení svoje procesné

návrhy, ale najmä zahľučuje konanie zväčša bezdôvodnými návrhmi na nariadenie neodkladného opatrenia, rozsiahlymi odvolaniami a sťažnosťami, ktoré následne priebežne dopĺňa, pričom skutočnosti zistené súdom, ako aj kolíznym opatrovníkom a dokonca aj tvrdenia maloletej spochybňuje a napáda. Podané odvolania marili nariadené pojednávania alebo nariadenie znaleckého dokazovania. Odvolanie otca proti rozsudku o zverení maloletej do striedavej osobnej starostlivosti rodičov bolo natoľko zmätočné a neodôvodnené, že krajský súd vrátil spis súdu prvej inštancie na odstránenie väd odvolania. Rozsudok bol odvolacím súdom zrušený z dôvodu, že otec nesúhlasí so striedavou osobnou starostlivosťou. Po rozhodnutí krajským súdom však otec opäť navrhol striedavú osobnú starostlivosť. Maloletá, ktorá bola reálne v striedavej osobnej starostlivosti od februára 2021 do júna 2023, túto s odstupom času absolútne psychicky nezvláda, v dôsledku čoho začala pravidelne navštevovať psychologickú poradňu. Súd neodkladným opatrením z mája 2023 zmenil aktuálnu dočasnú úpravu a zveril maloletú do dočasnej starostlivosti matky a upravil styk otca s maloletou. Maloletá bola potom oveľa kľudnejšia a intenzívne žiadala súd, aby zachoval reálny stav, pretože otec nevytvára pre ňu vhodné prostredie. S ohľadom na uvedené sa súd na pojednávaní dôrazne pokúsil rodičov usmerniť k uzavretiu rodičovskej dohody, a to nielen s poukazom na záujem maloletej, ale aj na závery rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý skonštatoval, že ak rodičia k dohode nedospejú, súd nariadi ďalšie znalecké dokazovanie zamerané na posúdenie ovplyvnenia maloletej (ktoré dlhodobo tvrdí otec). Rodičia sa napokon na úprave styku nedohodli, pretože otec sa snažil presadiť výlučne svoju predstavu aj proti vôli maloletej. Súd vzhľadom na pokyn krajského súdu nemal inú možnosť, ako nariadiť znalecké dokazovanie. Súdom oslovená znalkyňa až po osobnej intervencii sudkyne súhlasila s tým, že znalecké dokazovanie vykoná, avšak najskôr v lehote 120 dní. V priebehu tohto riešenia situácie zo strany súdu podal otec opäť návrh na neodkladné opatrenie, ktorým sa domáhal úpravy styku, tak ako ho žiadal na pojednávaní, napriek tomu, že súd avizoval absenciu naliehavosti zásahu súdom, keďže nebol v záujme maloletej. Z dôvodu otcom podaného odvolania bol súd nútený spis predložiť v máji 2024 odvolaciemu súdu. Odvolací súd vyhovel návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, hoci z odôvodnenia rozhodnutia nie je zrejmé, v čom spočívala neodkladnosť zásahu súdom za daných okolností. Súd považuje za významnú v konaní aj zmenu odvolacieho súdu. Po vrátení spisu z odvolacieho súdu (v júli 2024) súd nariadil znalecké dokazovanie, akceptujúc lehotu 120 dní na vypracovanie posudku, pretože usúdil, že dlhodobá znalosť pomerov v rodine a dlhodobá práca s maloletou vyváži dĺžku trvania znaleckého dokazovania. Uvedeného postupu sa napokon domáhali aj obaja rodičia, predovšetkým otec.

6. Dĺžka konania čiastočne súvisí aj s obmedzujúcimi opatreniami v čase pandémie COVID-19, ako aj so vznikom mestského súdu a s ním súvisiacimi technickými zmenami a organizačnými opatreniami (sťahovanie rodinnoprávneho úseku). V marci 2018 bolo rodičom nariadené výchovné opatrenie (v trvaní 3 mesiacov), ktorého závery boli dôležité pre rozhodnutie súdu.

7. Dĺžka trvania konania je neúmeraná, avšak pre rozhodnutie súdu je prvoradý záujem maloletej. Otec v priebehu konania sleduje výlučne svoje záujmy a jeho podania sú účelové v snahe konanie predĺžiť. Iba dve pojednávania boli zrušené z dôvodov na strane zákonnej sudkyne.

IV.2. Replika sťažovateľov:

8. Obrana pandémie COVID-19 a organizačnými zmenami je vylúčená judikatúrou ústavného súdu. Žiadne protipandemické opatrenia nebránili súdu, aby konal a vykonával aj pojednávania

vo veciach starostlivosti súdu o maloletých. Dôvodov zrušenia rozsudku z 30. marca 2021 bolo viacero (nie iba zmena návrhu zo strany otca). Neobstojí tvrdenie mestského súdu o odlišnom rozhodovaní odvolacích súdov. Krajský súd v Prešove v uznesení z júna 2024 jasne uviedol, prečo je potrebné rozšíriť styk sťažovateľa s maloletou. Sťažovateľ podal žiadosť o odročenie pojednávania v 2 prípadoch, avšak bolo to v prvých 2 rokoch konania. V posledných 5 rokoch sťažovateľ nepodal ani jednu žiadosť o odročenie pojednávania. Je netolerovateľné, aby za obdobie viac ako 6 rokov a 8 mesiacov nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté.

V.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

9. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

10. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

11. ESLP pri poskytovaní ochrany práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru uplatňuje kritérium významu veci z pohľadu sťažovateľa a v tejto súvislosti diferencuje posudzovanie primeranosti plynulosti konania do troch skupín; ide o konania vyžadujúce primeranú rýchlosť, osobitnú rýchlosť alebo výnimočnú rýchlosť (m. m. III. ÚS 254/2015, III. ÚS 181/2011).

12. Ústavný súd pri posudzovaní napadnutého konania vychádzal z kritéria výnimočnej rýchlosti požadovanej v prípadoch konaní o rodičovských právach, medzi ktoré nepochybne patrí aj konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, úpravu styku a určenie výživného na maloleté dieťa. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti hodnotil a prisúdil význam plynutia lehoty vo vývoji dieťaťa z hľadiska budovania citových väzieb k osobám, v ktorých výchove a starostlivosti sa nachádza, ako aj k osobám, s ktorými je alebo nie je v pravidelnom kontakte (pozri II. ÚS 35/01). Judikatúra ústavného súdu tak zdôrazňuje špecifickú povahu konaní týkajúcich sa rodičovských práv, vyžadujúcich si prístup s osobitnou starostlivosťou (napr. III. ÚS 254/2015).

13. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02).

14. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že konanie o úpravu práv a povinností k maloletému (zverenie do výchovy, určenie výživného a úprava styku) tvorí bežnú a štandardnú agendu rozhodovania všeobecných súdov, teda nie je po právnej stránke zložitá.

Aj sudkyňa konajúca vo veci vo svojom vyjadrení k sťažnosti hodnotí vec ako „bežnú“. Prejednávanú vec však v okolnostiach prípadu sťažovateľov ústavný súd hodnotí ako skutkovo zložitú, najmä z hľadiska potreby vykonania znaleckého dokazovania, ktoré je vzhľadom na dlhotrvajúce konanie a plynutie času nevyhnutné aktualizovať. V konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie na účel posúdenia vývinových potrieb maloletej a rodičovských kompetencií, keďže rodičia maloletej sa nevedeli dohodnúť na osobnej starostlivosti ani na úprave styku. Ústavný súd tiež poukazuje na procesnú aktivitu účastníkov, keď súd v priebehu konania rozhodoval o dvanástich návrhoch na nariadenie neodkladného opatrenia. O zložitosti veci svedčí aj rozsiahlosť spisového materiálu (2 269 strán). Ani skutkovou zložitou veci však nemožno ospravedlniť neúmernú dĺžku napadnutého konania, a to obzvlášť v konaní s citlivým predmetom.

15. Pri hodnotení ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov v napadnutom konaní, ústavný súd zistil, že sťažovateľ prispel svojím správaním k doterajšej dĺžke napadnutého konania. Na jeho žiadosť (resp. jeho právneho zástupcu) boli odročené tri pojednávania (19. decembra 2017, 22. januára 2019 a 26. februára 2019), pojednávanie nariadené na 9. apríl 2019 súd zrušil z dôvodu odvolania otca proti zamietnutiu jeho návrhu na neodkladné opatrenie. Okolnosť, že sťažovateľ takto postupoval počas prvých dvoch rokov konania, je bez právneho významu. Aj z tohto dôvodu sa prvé pojednávanie vo veci uskutočnilo až v júni 2019. Sťažovateľ spôsobil predĺženie napadnutého konania aj svojimi početnými návrhmi na nariadenie neodkladných opatrení (celkovo doručil súdu osem návrhov na neodkladné opatrenie), o ktorých musel okresný súd rozhodnúť, ako aj ďalšími procesnými návrhmi a opravnými prostriedkami, ktoré nepredkladal súdu v koncentrovanej podobe a tieto opakovane dopĺňal. Napríklad odvolanie proti meritórnemu rozsudku súdu sťažovateľ doplnil trikrát, a to až po výzve súdu na odstránenie nedostatkov odvolania. Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti vychádza z názoru, že dĺžku konania, ktorá je dôsledkom úkonov jeho účastníkov alebo ich nečinnosti, nemožno považovať za dôvod na vyslovenie zbytočných prietáhov v prípade, keď súd o procesných návrhoch sťažovateľa konal a rozhodoval bez zbytočných prietáhov (napr. II. ÚS 41/00). Ústavný súd tiež pripomína, že predpokladom plynulého postupu všeobecného súdu v konaní je predovšetkým podanie perfektného návrhu. Sťažovateľ prispel k predĺženiu konania aj podaním nekvalifikovaných návrhov (návrh na neodkladné opatrenie z 29. novembra 2017, odvolanie proti meritórnemu rozsudku), nedostatky ktoré odstránil až na výzvu súdu. V tejto súvislosti už ústavný súd konštatoval, že požiadavka na konanie bez zbytočných prietáhov v konaní v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a rovnako na prejednanie záležitosti v primeranej lehote v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru môže mať svoju plnú relevanciu len pri takom návrhu na začatie konania, ktorý spĺňa všetky zákonom predpísané obsahové a formálne náležitosti (napr. II. ÚS 10/01, I. ÚS 41/02). Uvedené skutočnosti nepochybne mali dopad na celkovú dĺžku trvania konania, na čo ústavný súd prihliadol pri úvahe o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia.

16. Ústavný súd napokon hodnotil samotný postup mestského (okresného) súdu v napadnutom konaní. Vychádzal pritom zo svojej konštantnej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty účastníkov konania (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

17. Postup okresného súdu v konaní bol v zásade plynulý, jeho dĺžku však negatívne ovplyvnili početné procesné návrhy účastníkov na oboch stranách, o ktorých bol povinný okresný súd

rozhodnúť v krátkych zákonných lehotách, ako aj žiadosti účastníkov o odročenie pojednávania, ktorým okresný súd opakovane (v siedmich prípadoch) vyhovel. Spis sa opakovane nachádzal aj na odvolacom súde z dôvodu účastníkmi uplatnených opravných prostriedkov. Súd bol nečinný v období od apríla 2018, keď rozhodol o neodkladnom opatrení, do novembra 2018, keď nariadil pojednávanie (7 mesiacov), a v období od decembra 2019, keď znalec predložil znalecký posudok, až do uskutočnenia ďalšieho pojednávania v septembri 2020 (9 mesiacov). V období po zrušení meritórneho rozsudku a vrátení veci na ďalšie konanie v januári 2023 súd uskutočnil len jedno pojednávanie (29. februára 2024) a v júli 2024 nariadil znalecké dokazovanie. Zistené obdobia nečinnosti súdu ústavný súd hodnotí ako zbytočné prietahy v konaní.

18. Dôkazom neefektívnej činnosti mestského súdu je zrušenie jeho meritórneho rozsudku odvolacím súdom z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu veci a jeho nedostatočného odôvodnenia [dôvod v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) a c) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)] a vrátenie veci na doplnenie dokazovania. Ústavný súd tiež poukazuje na neefektívny postup súdu spočívajúci v neodstránení väd odvolania sťažovateľa podaného proti meritórnemu rozsudku postupom podľa § 373 ods. 1 CSP ešte pred predložením veci odvolaciemu súdu. Dôsledkom uvedeného pochybenia súdu bolo vrátenie veci odvolacím súdom v marci 2022 na postup podľa § 373 ods. 1 CSP. Obdobie, počas ktorého sa spis nachádzal na odvolacom súde (september 2021 až marec 2022), preto tiež treba pričítať na vrub mestskému súdu.

19. Vo vzťahu k obrane mestského súdu, ktorý poukázal na objektívne dôvody – sťahovanie rodinnoprávneho úseku a obmedzujúce opatrenia v čase pandémie COVID-19, ústavný súd odkazuje na svoju ustálenú judikatúru (III. ÚS 14/00), podľa ktorej personálne a organizačné problémy súdu nie sú v zásade ústavne významné pre posúdenie, či došlo k zbytočným prietahom v konaní (mutatis mutandis I. ÚS 55/02, IV. ÚS 84/02). V dôsledku nepriaznivej epidemiologickej situácii bolo zrušené len jedno pojednávanie (nariadené na 29. január 2021), preto nemožno konštatovať, že pandémia mala výraznejší vplyv na predĺženie konania.

20. Ústavný súd preto vyslovil porušenie základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v napadnutom konaní (bod 1 výroku tohto nálezu).

21. Ústavný súd na základe svojho zistenia, že postupom mestského súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu označených práv sťažovateľov, prikázal podľa čl. 127 ods. 2 ústavy mestskému súdu, aby v napadnutom konaní konal bez zbytočných prietahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

22. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti žiadajú priznať finančné zadosťučinenie každému 4 000 eur, ktorého výšku odôvodňujú pocitmi frustrácie a intenzívneho stavu beznádeje a nespravodlivosti, ako aj predmetom konania, ktorý je pre sťažovateľov nesmierne dôležitý.

23. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

24. S poukazom na konštatovanú nečinnosť súdu v zistenom období a jeho neefektívnu činnosť, berúc do úvahy skutkovú zložitnosť veci a podiel sťažovateľa 1 na vzniknutých prietahoch, ústavný

súd považoval priznanie 2 000 eur každému sťažovateľovi za primerané finančné zadostučinenie podľa § 133 ods. 3 písm. e) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) (bod 3 výroku nálezu). Vo zvyšnej časti požadovaného zadostučinenia ústavný súd ústavnej sťažnosti nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

VI. Trovy konania

25. Ústavný súd priznal sťažovateľom podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde nárok na náhradu trov konania, ktoré títo vyčíslili v sume 1 952,39 eur.

26. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľov ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov [§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13a ods. 1 písm. a) a c), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky]. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2024 je 343,25 eur a hodnota režijného paušálu je 13,73 eur. Sťažovateľom vznikol nárok na náhradu trov konania za tri úkony právnej služby uskutočnené v roku 2024 (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu, replika sťažovateľov), čo spolu s 20 % DPH predstavuje sumu 1 952,41 eur. Keďže sťažovateľmi uplatnená suma trov neprekračuje sumu vypočítanú podľa vyhlášky, ústavný súd im priznal trovy v nimi uplatnenej sume.

27. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je mestský súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľov (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP) označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (bod 4 výroku nálezu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. októbra 2024

Robert Šorl
predseda senátu